

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, taip pat padarė teisės klaidų ir pažeidė esminius procedūros reikalavimus. Apeliantė visiškai pateisino naujų dokumentų pateikimą vykstant procesui dėl paaiškėjusių naujų aplinkybių. Šie dokumentai papildo tuos, kurie buvo perduoti Parlamento generaliniam sekretoriui. Bendrasis Teismas turėjo neribotą jurisdikciją, todėl privalėjo atsižvelgti į šiuos dokumentus, kad galėtų įvertinti, ar Parlamento nario padėjėjas atliko kokį nors darbą ir atitinkamai ar buvo nepagrįstai išmokėtų sumų. Be to, Parlamentas disponavo tam tikrais iš šių įrodymų, bet juos nuslėpė nuo apeliantės.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą ir esminius procedūros reikalavimus. Parlamento generalinis sekretorius nesurengė asmeninio pokalbio su apeliantė, jai taipogi nebuvo perduota bylos medžiaga, tai reiškia, kad buvo pažeista apeliantės teisė į gynybą, teisė būti asmeniškai išklaustyta prieš priimant bet kokį, netgi administracinį, sprendimą, šalių lygiateisiškumo ir ginčų lojalumo principus, teisę į nešališką teismą ir draudimą atsisakyti vykdyti teisingumą, išplaukiančius iš Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklių, Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, EŽTK 6 straipsnio ir bendrųjų teisės principų. Bendrasis Teismas nekonstatavo ir to, kad generalinio sekretoriaus sprendimas nemotyvuotas.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, taip pat su teisės klaida ir faktinių aplinkybių teisinio kvalifikavimo klaida, faktinių aplinkybių ir įrodymų iškraipymu, diskriminavimu ir *fumus persecutionis*, taip pat teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisėtumo principų pažeidimu.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais, skundžiamu sprendimu pateisinamas Parlamento generalinio sekretoriaus elgesys, kuriuo iš tiesų siekta pakenkti apeliantei ir jos partijai.

2018 m. rugpjūčio 13 d. *Förvaltningsrätten i Göteborg* (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AA / *Migrationsverket*

(Byla C-526/18)

(2018/C 381/17)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Förvaltningsrätten i Göteborg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: AA

Atsakovė: *Migrationsverket*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo arba Šengeno kodekso nuostatomis draudžiamos nacionalinės taisyklės, kaip antai numatytosios 2016 m. Įstatymo Nr. 752 16f straipsnyje, susijusios su laikinu galimybės gauti leidimą gyventi Švedijoje apribojimu, pagal kurias numatoma, kad leidimas gyventi mokymosi tikslais, siekiant įgyti vidurinį išsilavinimą, gali būti išduotas toje valstybėje jau esančiam trečiosios valstybės piliečiui, net jei šio asmens tapatybė nėra galutinai nustatyta ir jis negali pateikti įtikinamų savo deklaruotos tapatybės įrodymų?

2. Jei laikytina, kad pagal Šengeno *acquis* tokiu atveju reikalaujama, jog asmens tapatybė būtų galutinai nustatyta arba būtų pateikti įtikinami jos įrodymai, ar „Grąžinimo“ direktyvos ⁽¹⁾ arba kitų Sąjungos teisės aktų nuostatas reikia aiškinti taip, kad pagal jas leidžiama nukrypti nuo asmens tapatybės reikalavimo?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008, p. 98).

2018 m. rugpjūčio 27 d. pareikštas ieškiny s byloje *Europos Komisija / Rumunija*

(Byla C-549/18)

(2018/C 381/18)

Proceso kalba: rumunų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon

Atsakovė: Rumunija

Ieškovės reikalavimai

- pripažinti, jog iki 2017 m. birželio 26 d. nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad būtų laikomasi 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 ⁽¹⁾ dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, arba bet kuriuo atveju nepranešusi Komisijai apie šias priemones, Rumunija neįvykdė išsipareigojimų pagal šios direktyvos 67 straipsnį;
- remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi už pareigos pranešti apie Direktyvos 2015/849/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Rumunijai 21 974,40 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, nurodyti Rumunijai išmokėti fiksuotą sumą, apskaičiuotą, 6 016,80 EUR vienos dienos tarifą dauginant iš dienų, praėjusių nuo nagrinėjamoje direktyvoje nustatyto perkėlimo termino pabaigos iki dienos, kurio Rumunija įvykdys savo išsipareigojimus, o jei Rumunija neįvykdys savo išsipareigojimų, iki Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo dienos, skaičiaus, su sąlyga, kad bus viršyta minimali fiksuota 1 887 000 EUR suma;
- priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2015/849/ES 67 straipsnį valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Negavusi pranešimo iš Rumunijos apie perkėlimo priemones, Komisija nusprendė pareikšti ieškinį Teisingumo Teisme.
2. Savo ieškiniu Komisija prašo Teisingumo Teismo nurodyti Rumunijai sumokėti vienkartinę sumą ir periodinę baudą, remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi.

⁽¹⁾ OL L 141, 2015, p. 73.